

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto — Portugalia) — Manuel Carvalho Ferreira Santos przeciwko Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Sprawa C-484/09) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 84/5/EWG — Artykuł 2 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Prawo do odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikające z ruchu pojazdów mechanicznych — Przesłanki ograniczenia odszkodowania — Przyczynienie się do powstania szkody — Brak możliwości przypisania winy kierującym — Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka)

(2011/C 139/10)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Strona pozwana: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal da Relação do Porto — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1), art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17) i art. 1 trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33) — Określenie reżimu odpowiedzialności cywilnej mającego zastosowanie do szkód wynikających z ruchu pojazdów — Przesłanki ograniczenia odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia uzasadnionego przyczynieniem się do powstania szkody przez jednego z kierujących odpowiedzialnych za wypadek — Brak winy obu kierujących — Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za

szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych oraz art. 1 trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które — gdy ze zderzenia pojazdów wynika szkoda, a wina nie może zostać przypisana żadnemu z kierujących — rozkłada odpowiedzialność za te szkody proporcjonalnie do stopnia przyczynienia się każdego z pojazdów do ich zaistnienia, a w razie wątpliwości w tej kwestii określa, że przyczyniły się one do ich zaistnienia w jednakowym stopniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Tanja Borger przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse

(Sprawa C-516/09) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne pracowników — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Zakres podmiotowy stosowania — Wykładnia pojęcia „pracownik najemny” — Świadczenia na dziecko na utrzymaniu — Przedłużenie urlopu bezpłatnego)

(2011/C 139/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tanja Borger

Strona pozwana: Tiroler Gebietskrankenkasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Świadczenia na dziecko na utrzymaniu — Zakres podmiotowy stosowania — Wykładnia pojęcia „pracownik” — Osoba zamieszkująca w Szwajcarii, która uzgodniła ze swoim pracodawcą, mającym siedzibę w państwie członkowskim, zawieszenie stosunku pracy z uwagi na narodziny dziecka („Karenz”), przekraczające dwuletni okres zawieszenia, przewidziany ustawą tego państwa członkowskiego.

Sentencja

Osobie znajdującej się w sytuacji takiej jak skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym podczas sześciomiesięcznego przedłużenia urlopu bezpłatnego, z którego skorzystała po urodzeniu dziecka, należy przyznać przymiot „pracownika najemnego” w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r., pod warunkiem że podczas tego okresu osoba ta była ubezpieczona, choćby tylko od jednego rodzaju ryzyka, w ramach ubezpieczenia obowiązkowego lub fakultatywnego w powszechnym lub szczególnym systemie zabezpieczenia społecznego, o którym mowa w art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy warunek ten został spełniony w rozpatrywanym przez niego sporze.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten — Szwecja) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-540/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 5 — Zwolnienia — Gwarancja emisji („underwriting guarantee”) świadczona przez instytucje kredytowe za zapłatą prowizji spółkom emitującym w ramach emisji akcji na rynku kapitałowym — Transakcje dotyczące papierów wartościowych)

(2011/C 139/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Strona pozwana: Skatteverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta förvaltningsdomstolen (dawniej Regeringsrätten) — Wykładnia art. 13 część B szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienia — Gwarancja emisji świadczona przez bank spółce emitującej nowe akcje za zapłatą prowizji — Transakcja polegająca na

zobowiązaniu się banku do nabycia części akcji spółki będącej emitentem w przypadku gdyby w terminie nie dokonano subskrypcji na wystarczającą liczbę akcji, w celu zagwarantowania spółce będącej emitentem finansowania zamierzonego przez emisję (underwriting)

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa podatku powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie z podatku VAT przewidziane w tym przepisie obejmuje usługi, jakie instytucja kredytowa świadczy w formie gwarancji emisji za wynagrodzeniem spółce zamierzającej emitować akcje, na podstawie której instytucja ta zobowiązuje się do nabycia akcji, na które nie dokonano zapisu w dniu zakończenia subskrypcji.

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-23/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczenie do swobodnego obrotu świeżych bananów — Zadeklarowana masa nieodpowiadająca masie rzeczywistej — Obowiązek kontrolowania przez organy celne zadeklarowanej masy — Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 68 i nast. — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 290a — Załącznik 38b — System środków własnych — Utrata wpływów — Rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 1552/89 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Artykuły 2, 6, 9, 10 i 11)

(2011/C 139/13)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 68 i nast. rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy